

● Hatice Ayşe Hasan

Altın Çağım

Dudağı yurt tutmuş bir tatlı ima
Ruhumda gezinen ezberim sensin
Başımı gömsen de buz tutmuş kuma
Ben sende benim yâr, sen bende bensin

Her hücreme şimdi derince kazın
Gözlerin kalbime cenneti sunar
Ben yeşil gözlünüm ben alın yazın
Uzaklık uzağı gönülden kınar

Bakışın hem beni hem göğü öper
Üstüme üflenen zümrüdi külsün
Görmediğim her an kıyamet kopar
Sen Cenab-ı Hak'tan kutsî ödülsün

Beş vakit secdeye değerken yüzüm
Genişler gönlümde dar zaviyeler
Ben bende geceyim sende gündüzüm
Yokuşu tırmanır tüm saniyeler

Tabiat imrenir mukaddes aşka
O narin busenle yanar dudağım
Gelmedi böylesi bu aşk bir başka
En derin meselem 'sen' altın çağım

